

ŠKOLÁK

Číslo 2
Ročník čtvrtý
2010

Vánoční čas

Zázraky a kouzla se neustále, aniž bychom o tom věděli, vkrádají do našich všedních životů. Dělají dny krásnějšími i pohádkovějšími. Ovšem existuje jeden v roce dne, který byl předurčen k tomu, aby se všechny tyto nevšední jevy projevily v plném rozsahu. Jsou to Vánoce. Chvilé pohody a klidu, lásky a míru. Nevšední to období dýchající touhou, nadšením a tajemnem. Dýchající krásou zasněžené krajiny, nepopsatelným citovým naplněním a vůní skořice s jablky. Čas vánoční patří rodinným setkáním a odpuštění. Rozsvěcí plamínek v našich pohaslých srdcích a zanechává nás spokojenými a šťastnými. Poté je už jen a jen na nás, zda budeme o tu nepatrnou zář pečovat a zda nám vydrží do té doby, než nadejde opět posvátná chvíle. Tak tedy vy všichni, užívejte času pohody a klidu, nedovoňte, aby vám ho kdokoliv pokazil a hlavně držte se blízkých. ŠTASTNÉ A VESELÉ! Kudrt

Advent Nastal první prosinec. Děti dostaly své adventní kalendáře a těší se na štědrý den. Rodiče nakupují dárky a schovávají je pod postel nebo do skříní. Večer se zapálí první svíčka na adventním věnci. Ale ještě zbývají tři. Svátá Barbora chodí 3. prosince. Dává za okna punčochy se sladkostmi a zlobivým dětem tam přidá cibuli a brambory. 5. prosince chodí čert a anděl s Mikulášem. Děti jim říkají básničky nebo zpívají písničky a za to dostanou od anděla sladkosti. Kdo zlobil, dostane brambory nebo uhlí. Rodiče zapálí na věnci druhou svíčku, po týdnu třetí a po dalším týdnu čtvrtou. A je tu štědrý den. Maminka nosí na stůl plné mísy cukroví a smaží kapra k večeři. Děti od rána nejedí a věří, že uvidí zlaté prasátko. Konečně nastal štědrý večer. Všichni si rozkrojí jablko, do skořápky z oříšku dají svíčku a pošlou ji po vodě. Nebo si odlíjí olovo a čtou svoji budoucnost. Maminka přináší na stůl večeři a než se půjde jíst, zazpívají si všichni koledy. Po večeři jdou všichni ven, zapálí prskavky a děti vyhlíží na nebi Ježíška. Pak zaslechnou zvoneček a utíkají domů. Jejich rozzářené oči sledují překvapeně stromeček a dárky. To je nádherná! Děti trhají papír a prohlížejí dárky. Mají z nich velkou radost. To je škoda, že tyhle letošní Vánoce tak rychle utekly!

Aneta Kadeřábková, 8. tř.

Vánoce? Období svátků, nejkouzelnější období v roce. Radost, úsměv na tváři, sníh, advent, dárky, cukroví. Podle mého názoru je štědrý den jen zakončením všech těch příprav, které jsou na tom asi to nejkrásnější. Péct cukroví, vyrábět adventní věnec ... Když pán bůh dá, stavíme sněhuláky, chodíme na procházky zasněženou krajinou a navštěvujeme příbuzné. Málem bych zapomněla na to nejdůležitější! Koledy! Řekněte, kdo nemá rád koledy? Když si spokojená rodinka v době adventu sedne ke stolu, pustí si koledy, všichni zpívají nebo poslouchají koledy, zapálí svíčky na adventním věnci a tatínek s maminkou si uvaří „svažáčka“ a zahrájí si s dětmi nějakou společenskou hru, no – NENÍ TO NĚCO NEUVEŘITELNÉHO?

Gabriela Závorková, 8. tř.

Vánoční stromeček Den před Vánoci si jedeme s mamkou vybrat na zahradu stromeček. Potom ho můj bratr a táta uříznout. Mamka říká, že je ráda, že máme na zahradě stromky, prý aspoň neutratíme. Když stromek neseme do domu, vždycky uděláme všude velký nepořádek. Konečně máme stromek v teple. Ale teď ho musíme trochu upravit, aby se vešel do stojánu. Při této práci se každý rok mamka s tatínkem pohádají. Potom konečně jdeme hledat naše ozdoby. Jsou laděné do modré a stříbrné barvy. Než začneme dávat na stromeček ozdoby, ten nejvyšší z naší rodiny, tedy tatka, nasadí špičku. A konečně už začínáme zdobit. Když už máme stromeček ozdobený, dáme na něj světýlka. Pak zhasneme a koukáme se, jak se nám to povedlo. Máme vydržet dvě minuty potichu, ale já to nikdy nevydržím a začnu se smát, nakonec se smějeme všichni.

Kája Staňková, 7. tř.

Adventní věnec Vždy čtyři neděle před Vánocemi vyrábíme adventní věnec. Nasbíráme smrkové větvičky, šípky atd. Pak koupíme nějaké svíčky a dáme je na věnec. Když věnec doděláme, položíme ho na stůl. První neděli zapálíme jednu svíčku, druhou neděli dvě, třetí tři a poslední čtyři. Když už zapálíme tři, nemůžu se dočkat, až budeme zapalovat poslední svíčky. Ten týden mi vůbec neutíká. Když vyrábíme věnec, řeknu si, že ty čtyři týdny utečou jako voda. Ale není to tak. Pak, když už konečně večeříme, těším se tak moc, že jídlo skoro nedojím. A když rozbalujeme dárky, mám krásný pocit a jsme ráda, že jsme všichni spolu.

Bára Bláhová, 7. tř.

Štědrý den Tento vánoční den je nádherný. Všichni máme dobrou náladu. Vše voní, vánoční stromeček svítí a my jíme cukroví. Koukáme na pohádky, co dávají v televizi. Je moc příjemné, zvlášť pro děti, když padá bílý sníh, v kamnech praská dřevo a je krásné teplo. Tento den si moc vychutnávám a jsem rád, že vůbec je. Těším se také na večer, protože moje máma umí dělat tu nejlepší večeři. A když se rozdávají dárky, mám radost, že jsem také nějaké dostal. Dělá mi radost, jak si to užívají sourozenci a rodiče. Co dodat. Mám tento den moc rád.

Martin Tomášů, 7. tř.

Básničky šest'áků

Vánoční překvapení Markéta Pavlíčková

Až zazvoní zvoneček,
rozsvítí se stromeček.
Dárky leží dokola,
maminka nás zavolá.
Pojďte, děti, honem sem,
dneska máme štědrý den!

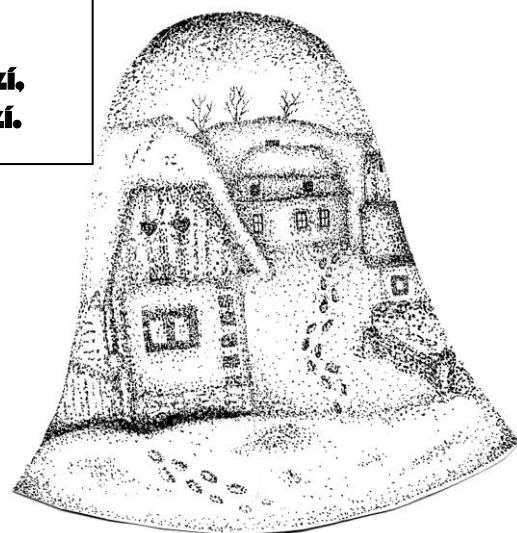

Strojíme stromeček Markéta Pavlíčková

Strojíme stromeček,
strojí i dědeček.
Na špičce hvězdička,
strojí i babička.

Vánoční svátky Dominika Džuberová

Hezké vánoční svátky,
ať máte čas na pohádky.
Ať se na vás štěstí směje,
ať vás láska všechny
hřeje.
Ať vás úspěch provází,
v roce, který přichází.

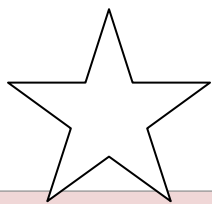
Vánoce Marie Brynychová

Vánoce bez sněhu,
Vánoce se sněhem,
Vánoce bez ledu,
Vánoce pod ledem.
Vánoce- čas klidu a míru,
co dodává všem lidem sílu.
Svátky lásky, pohody a štěstí,
nikdo smutný býti nesmí.
Až přijde ten slavnostní den,
dostaneme, co přejeme si jen.
Dárků plno, všude hodně radosti,
v tuto chvíli nemít žádné starosti.
Vzduchem se vznášejí bílé vločky sněhové,
budeme jimi plnit kremrole.
Jak vzácný je tento čas,
probouzí tajemné touhy v nás.

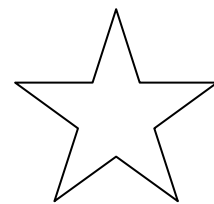
Až zazvoní zvoneček Denisa Skálová

Až zazvoní zvoneček,
rozsvítíme stromeček.
Malý dárek rozbalte si,
na své blízké vzpomeňte si.
Pak vykročte rovným krokem,
za tím krásným novým rokem.

Vánoční vyprávění

JAK SOUSEDI (NE)ZABÍJEJÍ KAPRA

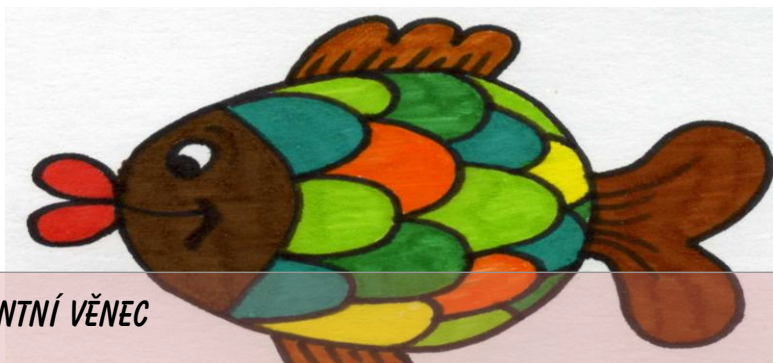
JE 24. PROSINCE, RÁNO. ZAČÍNÁJÍ NÁDHERNÉ POHÁDKY, ALE TO NÁS NEZAJÍMÁ. U SOUSEDŮ KUBÍNŮ PRÁVĚ ZAČÍNÁ KOMEDIE. TEDY PRO NÁS. PRO NĚ HOROR. CHYSTAJÍ SE ZABÍT KAPRA. JEJICH DVĚ MALÉ DĚTI KŘÍČÍ JAKO O ZÁVOD, MANŽELKA OBRACÍ OČI V SLOUP PŘI POHLEDU NA MANŽELA, KTERÝ DRŽÍ V RUCE PALIČKU NA MASO A VYPADÁ TO, ŽE KAŽDOU CHVÍLI OMDLÍ. STALO SE. JEHO ŽENĚ SE JAKŽ TAKŽ PODAŘILO ZAHNAT DĚTI DO POKOJE, ALE KDYŽ USLYŠÍ RÁNU, LEKNE SE, ŽE SE ZNIČILY NOVÉ DLAŽDIČKY, KTERÉ MAJÍ TEPRVE TÝDEN. ROZBĚHNE SE DO KOUPELNY A NAJDE MANŽELA NA ZEMI. RYCHLE HO ODSUNE A UVIDÍ NA ZEMI VELIKÝ ŠKRÁBANEK. ZANAŘÍKÁ. KDYŽ PŘIBĚHNOU DĚTI, ZANAŘÍKÁ JEŠTĚ VÍC. KDYŽ SE PAN KUBÍN PROBUDÍ, CHCE PANÍ KUBÍNOVÁ KAPRA ZABÍT SAMA, ALE KAPR SE JÍ VYSMEKNE A PANÍ KUBÍNOVÁ SE KLEPNE DO PRSTU. TEĎ KŘÍČÍ I PANÍ KUBÍNOVÁ. BRZY NATO JDOU VEN S KBELÍKEM PLNÝM VODY, VE KTERÉ SE TÍSŇÍ KAPR. KAPRA VYPUSTÍ DO RYBNÍKA. A NAMÍŘÍ SI TO K NÁM S PROSBOU, JESTLI BYCHOM JIM NEDALI PŮLKU TOHO NAŠEHO. OCHOTNĚ SOUHLASÍME. ALE KDYŽ PANÍ KUBÍNOVÁ KAPRA SMAŽÍ, MUSÍ SI ODEBĚHNOUT, A TAK KAPRA HLÍDÁ PAN KUBÍN. KAPŘÍK JE ZA CHVÍLI NA UHEL. TAK MAJÍ KUBÍNOVI KE ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘI CHLĚB S BRAMBOROVÝM SALÁTEM. KOUPENÝM.

KATKA NOVÁKOVÁ, 7.TŘ.

JAK TÁTA NEULOVIL KAPRA

KDYŽ SE BLÍŽILY VÁNOCE, DALI NAŠEMU TÁTOVI DOVOLENOU. PŘIŠEL DOMŮ A NUDIL SE. ŘEKL SI, ŽE V JEZÍRKU ULOVÍ KAPRA. VZAL UDICI A ŠEL. U JEZÍRKA SI SEDL NA BLÍZKÝ PAŘEZ. PO PŮLHODINĚ USNUL. V RUCE DRŽEL UDICI A KDYŽ SE KAPR CHYTL, STÁHL CHUDÁKA TÁTU S SEBOU DO VODY. TÁTA SE PROBRAL A ODPLAZIL SE NA BŘEH. UDICI NECHAL VE VODĚ A ŠEL DOMŮ. DAVID BERGMAN, 7.TŘ.

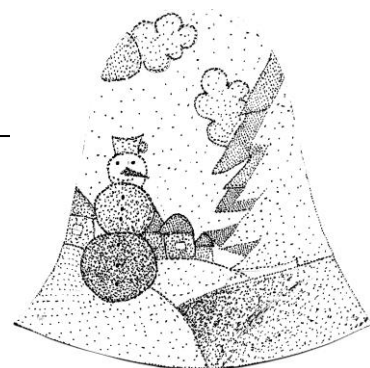

ADVENTNÍ VĚNEC

PO TOM, CO JSME V CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI NATRHALI VĚTVIČKY ZE SMRČKŮ A DONESLI JE DOMŮ, PŘICHYSTALI JSME SI RŮZNÉ OZDOBY, SVÍČKY A ZAČALI JSME ZDOBIT SLAMĚNÝ KORPUS. KDYŽ JSME DO SLAMĚNÉHO KRUHU ZAPÍCHALI VĚTVIČKY A MALÉ ŠÍŠKY PŘESTŘÍKANÉ ZLATĚ, ZAČALI JSME OPATRNĚ LEPIT POZLACENÉ OŘÍŠKY A NAKONEC JSME ZABODLI ČTYŘI SVÍČKY. HOTOVÝ VĚNEC JSME POLOŽILI NA STŮL. PO DVOU TÝDNECH JSME ZAPÁLILI DRUHOU SVÍČKU, AČKOLIV JSME SI NEVŠIMLI, ŽE POD NÍ SCHÁZÍ KALÍŠEK CHRÁNÍCÍ VĚNEC PŘED VZPLANUTÍM OHNĚ. A ZROVNA „JAK NA POTVORU“ VĚNEC CHYTL. NAŠTĚSTÍ HASIČI BYLI RYCHLÍ A PROTOŽE OHEŇ IHNEU UHASILI, SHOŘEL JEN STARÝ STŮL. OVŠEM I TO MĚLO SVÉ VÝHODY. DĚSNÝ PADESÁTILETÝ STŮL LEHL POPELEM A RODIČE KOUPILI STŮL NOVÝ, ZA KTERÝ SE KONEČNĚ VŠICHNI VEJDEME. VÁNOČNÍ SVÁTKY UŽ PAK PROBĚHLY BEZ POTÍŽÍ. JENOM TEN VĚNEC NÁS VYŠEL NA TŘI TISÍCE KORUN. JAKUB BECHYNĚ, 7.TŘ.

DOPIS JEŽÍŠKOVI

KDYŽ JSEM BYLA JEŠTĚ MALÉ DÍTĚ, VĚŘILA JSEM NA JEŽÍŠKA. KAŽDÝ ROK, KDYŽ DOHOŘÍVALA POSLEDNÍ SVÍČKA NA ADVENTNÍM VĚNEČKU, JSEM SI NA PAPIREK NAPSALA PŘÁNÍ A DALA HO ZA OKNO NA PARAPET. ZA CHVÍLI JSEM ZKONTROLOVALA, ZDA TAM MŮJ DOPIS JEŠTĚ JE. VĚĎELA JSEM, ŽE KDYŽ PO PAPIRČKU NEZBYLA ANI STOPA, TAK SI PŘÁNÍ ODNESL JEŽÍŠEK. VIOLA KELLEROVÁ, 8.TŘ.

24. PROSINEC

TENHLE DEN ZAČÍNÁ JAKO KAŽDÝ JINÝ. AŽ NA TO, ŽE JE CELÁ RODINA DOMA. MAMKA PŘIPRAVUJE VEČEŘI A CUKROVÍ. TAŤKA POMÁHÁ S BRAMBOROVÝM SALÁTEM. SESTRA SE UŽ NEMŮŽE DOČKAT, CO VŠECHNO JÍ JEŽÍŠEK ZASE PŘINESE. JÁ JDU K SOBĚ DO POKOJE BALIT DÁRKY, NEBO SEDÍM U POČÍTAČE. UŽ VÍM, CO OD JEŽÍŠKA DOSTANU, PROTOŽE SI DÁRKY KUPUJI SAMA. PO CELÝ ZBYTEK DNE JE TO U NÁS TAKHLE. ALE NAVEČER UŽ JSEM NETRPĚLIVÁ I JÁ, PROTOŽE UŽ SE TĚŠÍM NA DOBRou VEČEŘI. POKOUŠÍM SE S BRÁCHOU NEHÁDAT. STEJNĚ SE ALE VŽDYCKY POHÁDÁME. UŽ JE ASI ŠEST NEBO SEDM A CHYSTÁ SE STŮL. S TÍM POMÁHÁM, ABY TO BYLO RYCHLEJI. JÍDLO JE VŽDY VÝBORNÉ. TOHLE JE JEDINÝ DEN V ROCE, KDY SEDÍ CELÁ NAŠE RODINA U JEDNOHO STOLU.
KRISTÝNA RYSOVÁ, 7.TŘ.

SVĚTÝLKO

KAŽDÝ ROK CHODÍME SE SKAUTY 24. 12. ROZNÁŠET BETLÉMSKÉ SVĚTÝLKO. CHODÍME PO BOUSOVĚ OD JEDNOHO DOMU KE DRUHÉMU, CHODÍME K NAŠIM RODIČŮM A K DŘÍVĚJŠÍM SKAUTŮM. ONI SI VŽDY, KDYŽ ZAZVONÍME, PŘINESOU SVÍČKU A MY JIM JI ZAPÁLÍME. SFOUKNOUT JI MUSÍ O PŮLNOCI. JÁ VŽDYCKY U TĚ SVÍČKY ČEKÁM A KDYŽ SE NA HODINÁCH UKÁŽE DVANÁCTÁ, TAK JI SFOUKNU.
KATEŘINA HORYLOVÁ 7.TŘ.

VE SNĚHU

SKORO VŠICHNI MÁME RÁDI SNÍH. VYRÁBÍ SE Z NĚJ SNĚHULÁCI, STAVÍ IGLÚ NEBO SE DĚLAJÍ ANDĚLÍČCI ČI PĚŠINKY... DÍKY SNĚHU MŮŽEME TAKÉ PROVOZOVAT RŮZNÉ SPORTY. LYŽOVÁNÍ, BOBOVÁNÍ, SÁNKOVÁNÍ... NEVÝHODOU SNĚHU JE, ŽE KAŽDÉ RÁNO NĚKDO MUSÍ JÍT VYHRNOVAT CESTIČKY. NEJVĚTŠÍ ZÁBAVU ZAŽIJEME, KDYŽ VEZMEME SPECIÁLNÍ LOPATU NA BOBOVÁNÍ, PYTEL PLNÝ SENA, SÁNKY A JEDNY BOBY A VYDÁME SE NA HŘIŠTĚ. SPOUŠTÍME SE PO PYTLI, PROTOŽE PO NĚM TO PARÁDNĚ KLOUŽE. JEZDÍME Z MALÉHO PRUDKÉHO KOPEČKA, POD NÍMŽ JE NESKLÁDANÉ ROŠTÍ „NA ČARODĚJNICE“. A O LEGRACI JE POSTARÁNO! VE SNĚHU SI VŽDY UŽIJEME SPOUSTU LEGRACE.
TEREZA ZÍTKOVÁ, 7.TŘ

NEJŽIVĚJŠÍ DÁREK

BYLY TO ÚPLNĚ NORMÁLNÍ VÁNOCE. SEŠLI JSME SE CELÁ RODINA JAKO SE SCHÁZÍVÁME KAŽDÝ ROK. SESEDLI JSME SE KE STOLU A VEČEŘELI. PO VEČEŘI JSME ROZBALILI DÁRKY. DOSTAL JSEM MORČE! MALÉ KLEPAJÍCÍ SE HNĚDÉ MORČE. PRO VŠECHNY OSTATNÍ TO BYLY ÚPLNĚ NORMÁLNÍ VÁNOCE, ALE PRO MĚ NE. DOSTAL JSEM K VÁNOCŮM SVOJE PRVNÍ ZVÍŘE.
ONDRA ŽÁČEK, 8.TŘ.

MŮJ ŠTĚDRÝ DEN

24. PROSINCE MAMKA PŘIPRAVÍ OBĚD. NA ŠTĚDRÝ DEN RÁNO JEDEME KE KONÍM A JÁ JSEM CELÁ NATĚŠENÁ A NERVÓZNÍ, CO DOSTANU POD STROMEČEK. UDĚLÁME VŠE, CO JE POTŘEBA, NAOBĚDVÁME SE, POTÉ ZAVŘEME KONĚ A JEDEME DOMŮ. MAMKA MĚ ODVEZE K TÁTOVI, ABYCH SI ROZBALILA DÁRKY A VZALA SI JE DOMŮ. POČKÁ NA MĚ U TETY, KTERÁ BYDLÍ VE STEJNÉ ULICI JAKO MŮJ TÁTA. POTOM JEDEME DOMŮ, OBLÉKNEME SE A SBALÍME SI VĚCI K BABIČCE A DĚDOVI. KDYŽ PŘIJEDEME K BABIČCE, MAMKA POMÁHÁ VAŘIT VEČEŘI. JÁ SE JDU NĚČÍM ZABAVIT, ABYCH NEMYSLELA NA TO, ŽE JSOU VÁNOCE, PROTOŽE SE POTOM VŠECH PTÁM, JESTLI UŽ BUDEME VEČEŘET. MEZI PÁTOU A ŠESTOU HODINOU VEČEŘÍME. U STOLU SE SEJDEME CELÁ RODINA. JÁ, MAMKA, DĚDA, BABIČKA, STREJDA, TETA A BRATRANEC. BRATRANEC VŽDY ŘÍKÁ, ŽE NEMÁ HLAD, JE NEDOČKAVÝ STEJNĚ JAKO JÁ. KDYŽ JSME DOJEDLI, ŠLI JSME ROZBALOVAT DÁRKY. BRATRANEC RYCHLE BĚŽEL NAHORU PO SCHODECH. JÁ HNED ZA NÍM. HNED, JAK UVIDĚL VŠECHNY DÁRKY, ZAZÁŘILY MU OČI A VRHL SE NA NĚ. VŠICHNI JSME SI JE ROZBALILI A ŠLI JSME DOLŮ K BABIČCE. JÁ JSEM ŠLA HNED NA FACEBOOK ŘÍCT HÁNĚ, CO JSEM DOSTALA, A ZEPTAT SE, CO DOSTALA POD STROMEČEK ONA.
SANDRA KALENSKÁ, 7.TŘ.

RADY A NÁPADY

Jak vyrobit adventní věnec

Vždy, když začíná vánoční období, vyrábíme s maminkou vánoční věnec. Pro každou rodinu našich příbuzných jeden. Nejdříve vyrobíme věnec do naší domácnosti. Maminka trvá na zásadě, že věnec musí být opravdu velký a třpytivý. Vždy mi dá peníze, abych nakoupila vše potřebné. Musím koupit 2 m dlouhou látkovou stužku a velké hvězdicové svíčky modré barvy. Pak koupím zahradní drát, tuby do tavné pistole, nějaké malé umělé ozdoby, andělíčky a hlavně třpytivé tyčinky, které pokládáme přes věnec. Také koupím věnec ze slámy a ještě kalíšky na svíčky. Když přijedu ze školy domů, vydáme se s maminkou do lesa pro chvojí, kterým slámový věnec ovážeme. Nejdříve si na věnec připevníme zeleným vázacím drátem nastříhané smrkové větvičky. Pak zapícháme do věnce kalíšky, na které umístíme svíčky. Na věnec připevníme dvě dlouhé lesklé tyčinky, na jejichž konec nalepíme dvě malé třpytivé hvězdičky. Pak věnec přizdobíme mašlemi a mezi mašle umístíme ty malé andělíčky. Věnec posypeme stříbrnými flitry a je hotovo...!

Barbora Ouředníková, 7. tř.

Jak zabalit dárek

Myslím si, že vánoční dárky musí být nádherně zabalené. Já si balicí papír vyrábím sama. Nejdříve si na internetu vyhledám vánoční obrázky, podle nich kreslím na bílý papír stejné motivy. Když obrázek překreslím, vystřihnu ho a nalepím na modrý papír. Když už mám papíry připravené, jdu balit dárky. Papír rozstříhám na velké obdélníky. Pro každého mám vždy dva dárky. Moje maminka má ráda zebry, a proto jsem pro ni namalovala na velkou čtvrtku zebří vzor. Obrázek jsem dala do rámečku a vypadalo to jako od opravdového malíře. Pak obrázek položím na papír a zabalím ho. Přehýbám papír tak, abych celý dárek zabalila a aby vrchní strana vypadala pěkně. Když je dárek zabalený, ovážu ho stuhou. Do rohu balíčku nalepím jmenovku vlastní výroby a je hotovo. Myslím si, že příbuzní budou moc nadšení.

Barbora Ouředníková, 7. tř.

Jak ozdobit vánoční stromeček

O Vánocích nejraději zdobím s mamkou stromeček. Když nám ho táta přinese, začneme zdobit. Jdeme na půdu a vezmeme si krabice s vánočními ozdobami. Krabice otřeme od prachu. Pustíme si koledy, aby nám práce rychleji utíkala. Otevřeme všechny krabice. Nejdříve najdeme ty největší a nejtěžší ozdoby. Ty zavěsíme co nejbližší ke kmínku, aby se větvičky neulomily a aby se kuličky nerozbily o zem. Když máme všechny velké ozdoby pověšené, začneme s malými kuličkami. Některé kuličky jsou modré, jiné jsou polepené střípky všech barev. Na stromeček věšíme také zvonečky a domečky. Nakonec dozdobíme stromeček čokoládovými mincemi, různými bonbóny, čokoládovými pralinkami. Stromeček dozdobíme stříbrnými třásněmi a zlatými řetězy.

Adam Syrovátko, 7. tř.

CO SE NÁM LÍBÍ NA ZIMĚ

Vánoce jsou ta nejhezčí věc na našem světě, všichni se mají dobře. Peče se cukroví, rohlíčky, úlky a perníčky. Ale to není vše. Smaží se kapr a pak čekáme, až zazvoní zvoneček. Všichni běží k vánočnímu stromku a už se rozbalují dárky! Nejhezčí je, že jsme všichni spolu.

Natálka Krišková, 4.tř.

Mě se na zimě líbí, že můžeme chodit bobovat. Chodím vždy s tátou a se sestrou. Moje sestra často skončí v křoví. Těšíme se, až náš pes bude dovádět ve sněhu, protože sníh nikdy neviděl. Loni nám táta postavil iglú s klouzačkou, s nouzovým východem a schody. Moc jsme si to užili. Skákali jsme do sněhu, byla to legrace. Doufám, že letos bude také hodně sněhu. Zase budeme stavět iglú. Náš pes Sem bude ve sněhu určitě rádit.

Denisa Najmanová, 4.tř.

Co mám na zimě ráda? Na zimě mám ráda to, že můžeme jezdit na sánkách nebo na bobech. Potom rozhodně Vánoce. Mám ráda samozřejmě i cukroví. Taky to, že je všechno bílé. Dá se hrát koulovačka! A také mám ráda, jak mi pod nohama křupe sníh.

Anička Bartková, 4.tř.

Na zimu se těším nejvíc, protože můžeme sáňkovat, bobovat, lyžovat a ještě můžeme chodit na běžky. Vloni jsme byli lyžovat ve Vítkovicích a sestra už jezdila taky. A rovnou se naučila zatáčet.

Zuzka Nocarová, 4. tř.

VÁNOČNÍ SBÍRKA

Rok utekl jako voda, jedno z nejkrásnějších období v roce – advent, je téměř za námi a zanedlouho budou Vánoce. V tomto čase už tradičně myslíme na ty, kterým bychom měli pomoci. Na naší škole se stalo tradicí, že pořádáme peněžní sbírku. Za vybrané peníze kupujeme dárky dětem z Dětského domova v Mladé Boleslavi. Letos jsme nakoupili dětem pyžámka (po předchozí domluvě) a dvě stavebnice LEGO. A kolik peněz jste dali do kasičky letos? Celkem to bylo 3 539 korun. Do kasičky, která byla umístěna na Vánoční výstavě, přispěli návštěvníci 1 594 korunami, ve škole se vybralo 1 946 korun. Všichni, kteří přispěli, si zaslouží veliký dík. Myslím si, že pocít, že jsme někomu mohli udělat třeba i jen malou radost, bude hrát u srdce i nás.

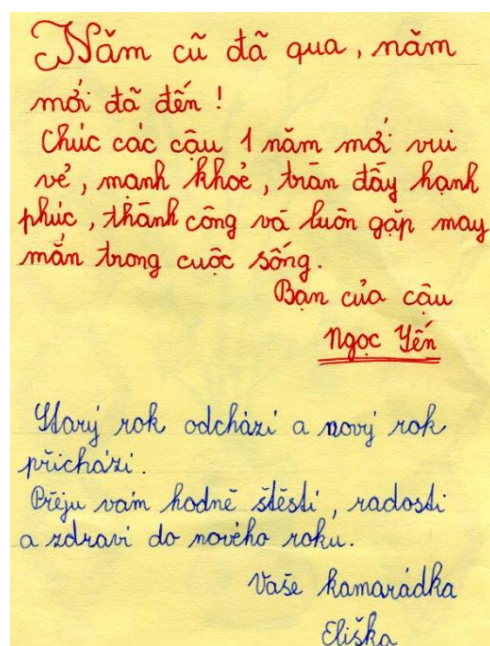
I.M.

Vánoce našich spolužáků

V Polsku se slaví Vánoce tak jako u nás. Ale přesto mají Poláci jeden zvyk, který se od těch našich liší. Vyprávěla nám o tom Anna Jankowska.

Tento zvyk je spojen s datem 30. prosince. Jedná se o lití vosku přes klíč. Nejdříve si připravíme misku se studenou vodou. Pak roztavíme vosk, který lijeme do vody přes otvor v nějakém větším klíči. Ve vodě se z vosku tvoří různé tvary. Když vosk vychladne, opatrně ho vyndáme z vody. Držíme ho proti světlu tak, aby se na stěně vytvořil nějaký obrazec. Podle něho pak odhadujeme, co nás v budoucnu čeká.

Slaví se Vánoce také ve Vietnamu? Jaké tam, v té pro nás vzdálené a exo-tické zemi, dodržují zvyky? A slaví Vietnamci žijící v Čechách také tento křesťanský svátek? Všechny tyto otázky nám zodpoví Eliška ve svém vypravování.

Blíží se Vánoce, všichni lidé v Čechách se už připravují, šetří peníze na dárky, děti píšou dopisy Ježíškovi... Ale u nás ve Vietnamu jenom jedna pětina obyvatel chystá Vánoce. V jejich domech jsou také stromčky a pod stromčkem jsou dárky. Všichni v rodině zpívají vánoční koledy a slaví naprosto stejně jako u vás. Ale my, my jsme buddhisté, proto Vánoce neslavíme. Pro nás je velký svátek Nový rok. My máme dva kalendáře. Když chodíme do školy, do práce..., používáme světový kalendář. Když slavíme nějaký svátek, tak používáme ten druhý kalendář, který má také Čína. Proto u nás začíná nový rok na začátku března. Nový rok je na jaře, kdy všechny stromy, květiny kvetou, ptáci zpívají, všichni jsou veselí. Tak začíná nový rok. 1. ledna nosíme na sobě úplně nové oblečení. Dospělí dávají peníze do červeného obalu, potom je rozdávají všem dětem až do 3. ledna. 1. ledna jdeme nejdříve do chrámu, pak všichni (tatínek, maminka, děti, strýc...) jdeme k dědečkovi a babičce a pořádáme rodinnou večeři. Jíme pokrm z rýže. V každém domě je rozkvetlý keřík, na jihu Vietnamu se žlutými kvítky a na severu Vietnamu s růžovými. 2. ledna jdeme k přátelům, ke známým... 3. ledna chodíme do společnosti za zábavou. Tam hrajeme různé hry a můžeme dostat spoustu dáreků. 4. ledna pak už chodíme normálně do školy, do práce... Pro nás je nový rok největším svátkem. Ale když se přestěhujeme do České republiky a žijeme tady, tak slavíme stejně jako vy.

Nguyen Thi Ngoc Yen, 9. tř.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MARKÉTOU KISSOVOU

Paní učitelko, jak dlouho učíte na naší škole? Na této škole učím už šesnáctý rok.

Učila jste někdy dříve na nějaké jiné škole? Předtím jsem učila v Neratovicích (kousek od Prahy), kde jsem se narodila a bydlela.

Jakou školu jste vystudovala? Vystudovala jsem pedagogickou fakultu univerzity Karlovy v Praze, obor učitelství 1. stupně, specializace výtvarná výchova.

Chtěla jste učit už od malička? Už od pěti či šesti let jsem si přála být učitelkou. Doma jsem učila panenky, dělala pro ně sešitky, psala za ně a zároveň jim to opravovala. Už ve 2. třídě jsem začala chodit hrát na housle, hra na hudební nástroj totiž byla podmínkou přijetí na učitelskou fakultu.

Jaký byl váš oblíbený předmět ve škole? A proč? Na základce jsem měla ráda všechny předměty, měla jsem dobrou paměť a doma se nemusela učit, tak mě to bavilo. Ale super byly přestávky, které jsme si užívali s kamarády.

Připravili jste si s Vaší třídou vystoupení na akademii? Jaké? Za těch 16 let, co tu učím, jsem připravila mnoho vystoupení na akademii. Nacvičovali jsme pohádky, písničky i básničky nebo krátká vystoupení z angličtiny.

Máte ráda zimu? Mám ráda zimu, ale ne když je mi zima. Krásné jsou Vánoce, v lednu mám narozeniny a v únoru se už těším na jaro.

Děláte nějaké zimní sporty? Jaké? Všeobecně umím všechno, bruslit, lyžovat, ale co moje děti vyrostly, už nemám důvod něco z toho provozovat a mě to samotnou moc nebaví. Ale ráda se projdu zimní krajinou a pozoruji stopy zvěře nebo dám něco do krmelce.

Chodila jste jako malá sáňkovat? Když jsem byla malá a bydlela v Neratovicích, hned za domem jsme měli „kopečky“ na sáňkování (boby v tu dobu nebyly), také jsem chodila kousek za dům lyžovat na malých dřevěných lyžičkách. Rybník jsme měli pět minut cesty, a tak jsem občas, když bylo hodně sněhu a ledu, šla v bruslích až na rybník.

Co připravujete pro třídu na Vánoce? Na Vánoce se svou třídou pravidelně děláme besídku, na kterou děti přinesou vánoční pečivo, svíčky a děti dostanou kinder vejce, uděláme si velký ozdobený stůl, kolem kterého se sesedneme.

Paní učitelko, pečete vánoční cukroví? Pečení cukroví nepřikládám příliš důležitosti. Peču asi čtyři až pět druhů, něco také koupím, pak dělám asi tři druhy nepečené. Pro mě je důležitější, že jsme celá rodina pohromadě. Nejradši stejně máme bramborový salát.

Kdy obvykle začínáte nakupovat vánoční dárky? Dárky začínám postupně nakupovat už od listopadu, abych sehnala vše v klidu. Nemám ráda plné obchody a fronty.

Dodržujete Vánoční tradice? Jaké? Z vánočních tradic děláme svícínky, adventní věnce, výzdobu, na Vánoce pak pouštění lodiček se svíčkou, někdy lití olova, občas jezdíme na „půlnoční mši“. Máme takovou svoji tradici: odpoledne na Štědrý den chodíme dávat výslužku zvířátkům do blízkého krmelce.

Kdybyste měla jakékoli přání, které by to bylo? Dnes už bych si nepřála nic materiálního (žádou věc), ale zdraví pro sebe a své blízké. Vše ostatní není až tak nutné. KRÁSNÉ VÁNOCE VŠEM DĚTEM!

Paní učitelko, děkujeme za rozhovor a přejeme Vám krásné Vánoce.

GAZA

Rozhovor s panem Josefem Vynikalem

Pane Vynikale, kolik let vám patřil post starosty Dolního Bousova?

Funkci starosty města jsem vykonával po dobu pěti volebních období. Od listopadu 1990 do 8. listopadu 2010, kdy byl starostou města zvolen pan Boček.

V tomto křesle, jak už jsme se dozvěděli v předchozí otázce, jste strávil řadu let.

Předpokládáme, že to byla léta plná vzpomínek. Budte tak hodný a uveďte pár z nich.

Vzpomínky již jsou a vzpomínat určitě budu, vzpomínání patří k životu. Budu vzpomínat na to, co se v rozvoji a životě města povedlo, budu myslet na to, co se povedlo, méně i na to, co se nepodařilo. Budu vzpomínat na lidi. Rád na ty, kteří dokázali poradit a pomoci, nerad na případy opačné.

Všechno jednou končí. Řekněte, bude se vám stýskat? Po čem konkrétně nejvíc?

Na stýskání je ještě brzy. Vykonávám funkci místostarosty a pokud se nic mimořádného nestane, skončím s prací pro město v r. 2014. Pak se mi stýskat bude. Po lidech. Po těch, kteří uměli pomoci.

Ovšem něco končí a na druhou stranu něco nového začíná. Co právě teď tedy začíná pro vás? Skončilo pro mne, částečně, dlouhé období starostí. Ale také radostí. Částečně proto, že jsem byl zvolen místostarostou. Určitě ale začíná období větší uvolněnosti. Přeji si, aby bylo alespoň tak dlouhé jako období předcházející.

Určitě budete mít více prostoru pro rodinu a také pro vaše koníčky. Které to jsou?

Koníčky? Aktivní sportování přiměřené věku. Lyžování, plavání. Také turistika, chcete-li můžeme říci toulání. Nemusí to být nikde daleko. Mám rád lesy kolem Bousova, celé blízké okolí. Jsme vlastně součástí Českého ráje.

Umožněte nám na malou chvíli přesun ze současnosti do minulosti. Jaký vítr vás zavál na post starosty? Splnila tato práce vaše očekávání? A co vás vůbec lákalo na politice?

Dostí složitá otázka. Na post starosty mne zavály politické změny listopadu 1989. Nemyslím, že jsem šel „do politiky“. Šel jsem dělat práci pro město, bez velkých očekávání. Šel jsem, dá se říci, do neznámého.

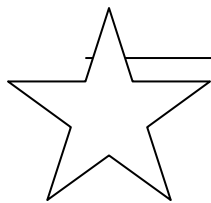
Jsme školní časopis, tím pádem si jednoduše nemůžeme odpustit otázku, zda jsme měl přiměřeně dobré výsledky ve škole. A čím jste chtěl být jako malý? Odpovím oklikou.

Rodičům jsem dělal radost. Nevím, jestli také učitelům, byl jsem jako každý jiný kluk od 6 do 14 let věku.

Vánoce klepou na dveře, a tak nám dovolte už dočista poslední dotaz. Co byste si přál od Ježíška? Klid, pohodu. Něco malého pod stromeček také. Stačí dobrá knížka. Nebo také CD s hudbou. S takovou, kterou mám rád. Tady, u hudby, bychom se asi spolu nesešli. Věk je věk. Také si přeji, aby Vánoce byly krásné pro vás, pro všechny děti.

Časopis Školák moc děkuje za rozhovor a přeje Vám příjemně strávené svátky.

Kudrt

VÁNOČNÍ RECEPTY NAŠICH BABIČEK

Černý Kuba – mastná huba Tradiční krkonošské štědrovečerní jídlo. Jídlo se ale i jindy a jinde. Do měkka uvařené sušené houby se solí a kmínem zamíchej i s vodou (nesmí jí být mnoho), ve které se vařily, do uvařených kroup, perliček nebo lámanky – trhaných kroup. Předem uvaříš ve slané vodě se lžící sádla nebo oleje. Směs kroup s nakrájenými houbami ochutíme prolisovaným česnekem, pepřem, majoránkou a sádlem se škvarky a dáme do vymaštěného pekáčku. Zapečeme dočervena. Užívaly se tmavé houby, modráky, proto Černý Kuba.

Muzika-odvárka, Tomáškový kompot Opět vzpomínka na zašlé časy. Tuto řídkou ovocnou kaši lahodné chuti připravovaly hospodyně už 21. prosince, na církevní svátek sv. Tomáše, odtud název tomáškový kompot. Ochutnávat se ale směl až o Štědrém večeru. Proč muzika? Snad proto, že se tu bere k tanci všechno dobré, co komora skýtá: sušené ovoce, rozinky, mandle, ořechy, rum. Proč také ocet? Asi pro ten pikantní „šmak“, který byl o vánočních hodech vítán na spravení chuti. Odvárka se vařila všude a už podle množství místních názvů usuzujeme, jak byla oblíbená. Sušené hrušky, jablečné křížaly (mohou být i kyselá jablka) či sušené švestky oper a dej vařit spolu s badyánem, celou skořicí, proužkem citrónové kůry, kouskem vanilky a několika hřebíčky. Rozvařené ovoce prolisuj, podle chuti přidej cukr, můžeš zahustit strouhaným perníkem. Doplň rozinkami, spařenými a oloupanými mandlemi, jádru vlašských ořechů a nezapomeň na rum. Směs nech několik dnů rozletět. Muzika se jídala studená i teplá, v dobách minulých i k masu, později spíše k vánočce nebo „jen tak“...

Jahelník Jahelník je tradiční starodávňý štědrovečerní pokrm, jemuž lidé dříve přisuzovali magickou moc – věřili, že drobné žluté jáhly přinesou jedlíkům hojnost peněz v následujícím roce. Pěkné žluté jáhly prohlédni a vyber případné nečistoty, spař, propláchni studenou vodou a dej vařit do směsi: 2 šálky jahel, půl litru vody, půl litru mléka, půl lžice soli, 4 kostky cukru, trochu skořice a mletého nebo strouhaného muškátového oříšku, dvě lžice oleje. Pomalu uvař do měkka. Do jahel vmíchej cukr, kus másla, smetanu (pokud jsou uvařené jáhly příliš suché), žloutky, rozinky, sušené švestky a dobře vyprané sušené meruňky. Do máslem vymazané formy (misky) směs uprav a zapeč jako nákyp. Pokud máš dostatek zbylých bílků, ušlehej sladký sníh a navrstvi ho na dopékající se jahelník. Nech chvilku zapéct dozlatova.

Peřinky- peciválky Rovněž toto prastaré jídlo bývalo tradičně na štědrém stole našich předků. Tři dny předem upeč z dobrého kynutého těsta malé buchtíčky (podobné těm známým dukátovým). Před podáváním je spař vařícím mlékem, omasti a oslad' medem nebo cukrem. Mohou se sypat také prachandou (což jsou v hmoždíři roztloučené sušené hrušky), nebo strouhaným perníkem. Jinde se posypaly mákem, dokonce se vařila zajímavá hustá maková sladká omáčka. To byla dobrotá! A těch kalorií! Kde nebylo dost času na tvarování drobných peciválek, upekla se jednoduše velká buchta a pokrájela se na čtverečky.

SPORT

Zlaté sedmačky aneb Vítězství dívek v Orion Cupu

DÍVKY ZE 7. TŘÍDY VYHRÁLY NAPROSTO NEOČEKÁVANĚ SOUTĚŽ VE FLORBALU. JEDNOHO DNE PROSTĚ PŘIJELY NA FLORBALOVÝ ZÁPAS A VRÁTILY SE S ÚSMĚVY NA TVÁŘÍCH A S POHÁREM ZA 1. MÍSTO V RUCE. NEJLEPŠÍMI HRÁČKAMI TÝMU BYLY MICHAELA ŽIŽKOVÁ A BÁRA BLÁHOVÁ. UDĚLAL JSEM S NIMI ROZHOVOR. TADY JE.

Holky, jak se cítíte jako nejlepší hráčky?

Michaela: Cítím se dobře, ale snažily jsme se všechny a bylo to znát.

Barbora: Cítím se dobře, ale byly jsme dobré všechny.

Kolik jste daly gólů nebo ke kolika gólům jste pomohly?

Michaela: Já jsem dala šest gólů.

Barbora: Gólů jsem dala pět a přihrávky asi tři.

Byl pro vás zápas náročný?

Michaela: Bylo to hodně náročné, musely jsme hodně běhat.

Barbora: Bylo to pro mě hodně náročné.

Těšíte se na krajské kolo?

Michaela: Ano, moc.

Barbora: Ano, těším, ale mám z toho trochu strach.

Děkuji a gratuluji. Máťa

Čtvrtá na Mistrovství Evropy v hip hopu

Karolína Staňková chodí už od svých deseti let na hip hop. Jezdí na různé soutěže, i nominační. Tentokrát se umístili na nominačním závodě na 1. místě a postoupili na mistrovství Evropy v Holandsku.

Karolínko, kolikrát jste vyhráli? První místo jsme vyhráli pouze jednou, protože se vždy na prvních příčkách drželi Nextyle z Prahy. Ale tentokrát jsme je porazili. Jak říká naše trenérka: „Chytili jsem porotce za srdce.“ Jinak jsme byli dvakrát na 2. místě a dvakrát na 3. místě.

Jezdíte na soutěže? Kam? Ano, jezdíme na soutěže, ale jen na ty, které spadají pod Český svaz aerobiku. Kam? Tak různě, kam se dá. Například do Prahy, Kladna, Semil, Českých Budějovic a samozřejmě soutěžíme i v Mladé Boleslavi. Ale jezdíme i mimo Českou republiku. Naše juniorky byly třeba v Moskvě. A teď se konečně vydám i já se svým týmem za hranice. V pátek 26. listopadu jedeme totiž do Holandska.

Proč zrovna do Holandska? Chystáme se na Mistrovství Evropy, které se tam koná. Jedeme tam všichni z oddílu Jumping Kangaroos. Nakopeme jim zadky!

Kolikrát týdně máte tréninky? Kde se scházíte? Tréninky míváme různě, kdy se trenérce zachce. Ale oficiální tréninky máme ve středu a v pátek. Před závody trénujeme i celý týden. Naše tréninky se konají v Mladé Boleslavi na Radouči ve Sparing centru.

V jaké kategorii jsi zařazená? Byla jsem v kategorii Kadet 7-12 let. Teď spadám do kategorie Junior 13-16 let, ale jelikož všechny Juniorky pokročily do kategorie Senior 17 let a víc, tak kategorii Junior nemáme. Takže se rok dva budu připravovat. Budu se učit kadetskou i seniorskou sestavu. Bude to těžké.

V čem spočívá vaše příprava před mistrovstvím Evropy? Musíme pořádně trénovat. Trénujeme o sto šest. Jsme moc rádi, že jsme se nominovali tak daleko do tak důležité soutěže. Doufáme, že se umístíme na některé z prvních tří příček.

Držíme Karolíně a jejímu týmu pěstičky!

SanulQa

Byla jsem na závodech v Nizozemí, tedy v Holandsku

Z našeho oddílu se zúčastnilo 28 závodníků. Když jsme v sobotu ráno přijeli do haly, moc jsem se těšila. V hale byla spousta závodníků z jiných zemí. Náš tým závodil v neděli, ve finále. Už se blížilo naše vystoupení a my jsme se všichni začali stresovat, protože jsme viděli, jak to našim soupeřům jde. Byli úplně suproví. Potom jsme přišli na řadu my. Všichni nám moc fandili. Atmosféra byla úžasná. Jakmile jsme začali tančit, nervozita z nás spadla. Připadala jsem si, jako bychom byli na závodech u nás doma. Skončili jsme na 4. místě. Domů si náš oddíl přivezl dva zlaté poháry, jeden bronzový pohár a samozřejmě nějaké i ty medaile za 2. a 3. místo. Bylo to super.

Karolína Staňková, 7.tř.

Stříbrný fotbal

Na začátku prosince jsme hráli přátelský turnaj v Mladé Boleslavi v hale kousek od hlavního fotbalového stadionu. Turnaje se zúčastnilo osm týmů ze tří měst. Hrály 3. a 7. ZŠ z Mladé Boleslavi, žáci z Bělé pod Bezdězem a my. Po velice vyrovnaném souboji mezi námi a s Bělou jsme nakonec vyhráli a umístili se na slušném druhém místě. Všichni hráli dobře.

Ondřej Žáček, 8.tř.

Bronzový florbal

Začátkem listopadu jsme jeli my kluci z 8. a 9. třídy s panem učitelem Kuželem na turnaj ve florbalu do Benátek nad Jizerou. Při cestě tam jsem říkal, že to bude hračka, ale to se obrátilo. Do turnaje se přihlásilo patnáct týmů. Byly vytvořeny dvě skupiny o sedmi a osmi týmech. A každá ta skupina byla pak rozdělena na další dvě. My jsme byli nejdříve ve skupině osmi družstev a potom jsme měli ve skupince 7. ZŠ MB, 4. ZŠ MB a Mnichovo Hradiště 2. První dva zápasy jsme prohráli, ale pak jsme udělali změnu a dařilo se. Byli jsme ve skupině třetí ze čtyř, ale díky play-off jsme se dostali do finálové čtveřice, kde hrály dva nejlepší týmy z první a druhé skupiny. Tam už bylo vidět, že kluci byli rychlejší a měli větší výdrž. Ale nakonec jsme celkově skončili na třetím místě.

Jakub Novotný, 9.tř.

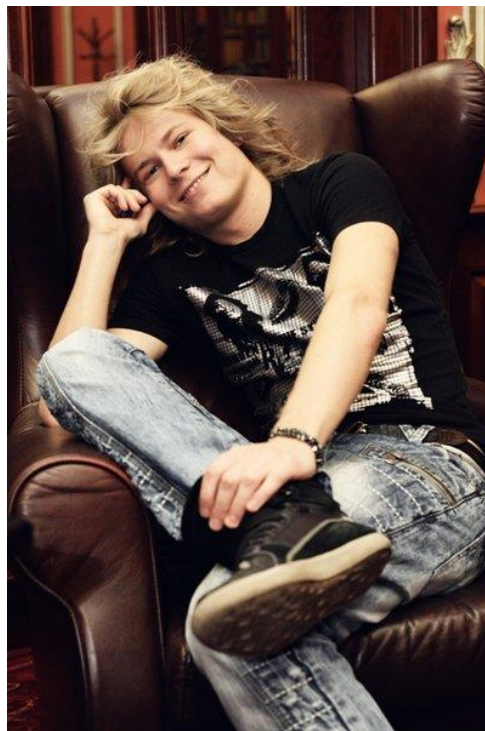

Co nás zajímá

Miro Šmajda

Pohádky se vyprávějí a pohádky se dějí. Pohádky o létajících předmětech, sedmihlavých dracích a statečných rytířích. My všichni do jednoho jsme byli svědky, možná i součástí, jedné z nich.

Psal se rok 2009. Jedna velmi oslnivá hvězdička se rozhodla uskutečnit pouť na místo, kam jednoznačně patří, a to výstup na česko-slovenské hudební nebe. Cesta to byla dlouhá, plná nástrah, závisti a konkurence kam se jen člověk ohlédne. Po několika měsících byly překážky překonány a boj dobojován. Začala nová životní etapa v místech, o kterých si můžeme jen nechat zdát. Malá hvězdička si našla své souhvězdí, s jehož pomocí se vyvíjela a překonávala hranice našeho chápání. Ve chvíli se z malé hvězdičky, jak ji všichni doposud znali, stala kometa obřích rozměrů. Spolu se svým souhvězdím dál svítila v pozdních hodinách. A tak tedy i vy zkuste vyjít za chladných večerů, podívejte se na oblohu a ona tam bude, bude svítit jen pro vás a dělat dny krásnějšími a pohádkovějšími.

Každý snad pochopil, že tento příběh nepatří nikomu jinému než finalistovi Česko-slovenské superstar Miroslavu Šmajdovi. Soutěž se stala jeho životním mezníkem, vrhla ho do stále přetrvávající záře reflektorů. Otázkou ovšem je, zdalipak se tam náš blondák udrží a zdalipak nepodlehne tíze stále narůstající konkurence. Popřejme mu mnoho zážitků, mnoho prožitků z tvoření hudby a také mnoho dní slávy.

Jestliže vás Miro okouzluje tak jako mě, přidejte se do zástupu jeho fanoušků. Ve fanclubu najdete pobavení, pohodu, ale také rodinu se vším všudy. Maminku a spoustu sourozenců. Mnohým by se mohlo zdát, že sourozenci jsou poněkud fanatičtí, ale řekněte, ve kterém člověku v dnešní době nedržíma aspoň kousek bláznů. Pokud by se našli zájemci o rozšíření řad stoupenců, oficiální web Miro Šmajdy vám ukáže tu správnou cestičku.

Kudrt

NAŠE HOBBY – NAŠE HOBBY – NAŠE HOBBY – NAŠE HOBBY

První závody

Jednoho deštivého dne o prázdninách jsem projížděla na internetu kynologické kluby v okolí, když jsem na webových stránkách ZKO Bělá pod Bezdězem narazila na propozice k závodu pohár hradu Bezděz. V tom okamžiku jsem bez přemýšlení stáhla a vyplnila přihlášku. Po zaslání stačilo jen čekat a čekat a čekat do termínu závodu.

Den před závodem jsem si musela připravit vše potřebné. Jediné, na co jsem zapomněla, bylo přezkoušet Sabi. Naštěstí jí můžu vždy věřit. V den konání závodu jsem si šla přečíst soupisku. V mé kategorii bylo přihlášeno sedm psů. Na zahajovacím ceremoniálu a losování čísel jsem si vytáhla číslo šest. Byla jsem předposlední, takže jsem měla dost času, abych sledovala úspěchy našich soupeřů. Když jsem přišla na řadu, okamžitě jsem dostala hroznou trému. Ještě že mě Sabinka nezklamala a velice se snažila. A tak jsme si odnesly padesát tři bodů ze šedesáti. Později, když jsem se šla podívat na soupisku výsledků, byla jsem mile překvapena, protože jsem skončila na krásném druhém místě.

Ještě ten den jsem si domů přivezla pohár z broušeného skla za druhé místo v kategorii ZZO (zkouška základní ovladatelnosti). Byla jsem na Sabinku moc hrdá.

Pavla Kverková, 7. tř.

Představte si, že by neexistovala škola!!!

Neuměli bychom číst, psát a počítat. Kdybych si chtěla zahrát hru Dostihy a sázky, neuměla bych si ani přečíst pravidla hry. Také bych nespočítala, kolik peněz mám já, kolik peněz mám dát do banky a kolik korun stojí koně. A kdybych chtěla poslat babičce pohled k narozeninám, neuměla bych ho napsat. Jsem nakonec ráda, že chodím do školy a učíme nové věci.

Adéla Nosková, 5.tř.

Kdyby nebyla škola, byl bych hodně smutný, protože bych nepotkával každý den své kamarády a svoji hodnou paní učitelku Ječnou. Také si myslím, že kdyby neexistovala škola, bylo by hodně negramotných. Neuměli bychom si přečíst žádnou knihu ani napsat dopis pro kamaráda. Školu každý z nás potřeboval, potřebuje a potřebovat bude!

Jakub Kalina, 5.tř.

Kdyby škola neexistovala, neuměla bych číst, psát a počítat. Nedozvěděla bych se nic o historii naší země, o přírodě. Díky škole můžeme navštěvovat různé kroužky, můžeme navštěvovat i muzea a divadla. Bez školy bych neměla tolik kamarádů a přátel, které mám.

Lucie Jakubcová, 5. tř.

Jdu ráno normálně do školy a najednou škola není. Prostě se zčista jasna vypařila. Šla jsem po náměs-tí a děti se začaly chovat divně. Běhaly po parku, vřiskaly, smály se, prostě byly rády, že se nevyučuje. Nejdřív jsem byla taky šťastná, říkala jsem si, že nemusím brzo ráno vstávat, že nemusím psát úkoly, ale pak jsem si uvědomila, že když nebudu chodit do školy, nic se nenaučím a že mě můžou v obchodě ošidit. A myslím si, že kdyby nebyla škola, bylo by to moc špatné.

Denisa Havlová, 5.tř.

PRO ZASMÁNÍ...

Žena k muži: „Igre máš mě rád?“ On na to: „Stručněji. Co chceš koupit?“

Pošták přijde k dědovi s důchodem a povídá: Dědo, už mě nebaví chodit každý měsíc za vámi na samotu, 18 kilometrů od dědiny! Děda na to: Neštvi mě, nebo si objednáme denní tisk!

Povídá muž manželce, která právě položila sluchátko: Co se stalo, že jsi mluvila jen čtvrt hodiny? Ona na to: Byl to jen omyl!

Povídá žena manželovi: Co si náš syn nechal dát ten kroužek do nosu, je ráno mnohem jednodušší ho dostat z postele.

Miláčku, až se vezmeme, musíš mi ještě slíbit, že mě budeš líbat na místech, kde mě ještě nikdo nelíbal. Dobře, lásko moje, a na kterých? Na Kanárských ostrovech, na Seychelách, na Mauriciu ...

Nikdy jsem neviděl tolik sudých hub jako v neděli. Neříkej, tys byl v lese? Ne, v hospodě. Došlo pivo.

Jedna žena povídá druhé: Dnes jsem měla záchvat velkomyslnosti. Darovala jsem jednomu rošťákovi 50 Kč. A co na to váš manžel? Poděkoval a šel do hospody.

Žena ukazuje muži módní magazín a říká: Chtěla bych mít taky takový kožich. No, miláčku, to bys musela žrát whiskas.

„Jakým způsobem si přejete ta vejce servírovat?“ táže se číšník hosta. „A má to vliv na cenu?“ vyzvídá host. „Jistěže ne,“ odpovídá číšník. „Tak mi je přineste na bifteku, prosím.“

Paní Karásková nabízí sousedce koláčky. „Ty jsou skvělé,“ chválí je sousedka. „Trouba vám peče dobře, co?“ „Jo, ale těch keců, než ho k tomu dokopu!“

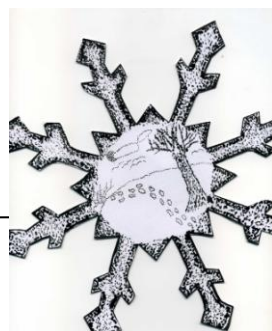

POHÁDKOVÝ KVÍZ

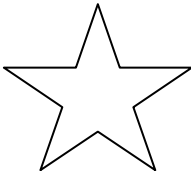
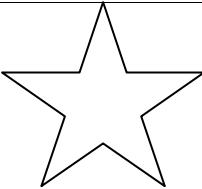
K Vánocům patří neodmyslitelně pohádky. Budeme je sledovat v televizi, někteří z vás si s chutí určitě nějakou pěknou pohádku přečtou, malým dětem je budou vyprávět rodiče nebo babička s dědečkem. Pro vás, kteří se už v pohádkách trochu vyznáte, jsme připravili vánoční soutěžní kvíz.

1. Kde se narodil Josef Lada? a) Hrusice b) Benešov c) Praha
2. Kdo napsal knihu Pipi Dlouhá punčocha? a) Emily Roddaová b) Astrid Lindgrenová c) Enid Blytonová
3. Kdo je výtvarníkem Křemílka a Vochomůrky? a) Zdeněk Smetana b) Zdeněk Burian c) Hermína Týrlová
4. Karel Poláček napsal knihu: a) Dům U Tonoucí hvězdy b) Bylo nás pět c) Jiříkovo vidění
5. Kdo nakreslil Včelí medvídky? a) Zdeněk Smetana b) Ivo Houf c) Jiří Trnka
6. Mach a Šebestová byli: a) nepřátelé b) spolužáci c) nevlastní sourozenci
7. Jak se jmenuje kniha básní pro děti od Jiřího Žáčka? a) Zvláštní škola b) Zvláštní besídka c) Aprílová škola
8. Jak se jmenuje sestra Arabely? a) Xantipa b) Xena c) Xenie
9. Jak se jmenuje jelen hajného Robátka? a) Špička b) Větrník c) Kobliha
10. Představitelem filmového Harryho Pottra je: a) Brandon Wolsh b) Zac Efron c) Daniel Radcliffe
11. Čapkova Dášeňka je: a) kocourek b) pes c) křeček
12. Kdo byl otcem dívky na koštěti - Saxany? a) čert b) černokněžník c) netopýr
13. Kdo vystoupil na horu Říp a pronesl památný projev? a) praotec Čech b) jeho bratr Lech c) jeho dcera Libuše
14. Kniha „Já Baryk“ popisuje život: a) školák b) psa c) blechy
15. Nápadník Makové panenky se jmenuje: a) brouk Pytlík b) motýl Emanuel c) Kubíkula
16. Největší pohádkový pes z večerníčku se jmenuje: a) Brok b) Filip c) Fík
17. Hubert a Hodan jsou: a) koníčky b) krysáci c) zajíci
18. Knihu „Broučci“ napsal: a) Josef Lada b) Jan Karafiát c) Jan Drda
19. Z jakého materiálu vyrobil Pinocchia jeho otec? a) z porcelánu b) z papíru c) ze dřeva
20. Kdo zavedl Alenku, hrdinku knížky Lewise Carola, do „říše divů“? a) kuchařka b) bílý králík c) kočka Šklíba
21. U kterého města se narodil Cipísek? a) Jičín b) Sobotka c) Dolní Bousov
22. Které z následujících děl se odehrává na ostrově? a) Robinson Crusoe od Daniela Defoea b) Kryštofův Vzdušný zámek od Ladislava Karpianuse c) Tintin v Tibetu od Hergého
23. Kdo napsal Pekelnou třídu? a) Adolf Born b) Vojtěch Steklač c) Bohumil Říha
24. Kdo u nás nosí na Vánoce dárky? a) Santa Claus b) Ježíšek c) Děda Mráz

sestavila Viky

VÁNOČNÍ STATISTIKA

	Chtěli byste dostat pod stromček kromě jiných dáreků také nějakou knížku?	Dostáváš ke každým nebo téměř ke každým Vánocům knížku?	Máš z ní radost?	Přečteš si ji?	Jakou knížku si děti nejčastěji přejí:	Co si k letošním Vánocům děti nejčastěji přejí:
1. stupeň ANO: NE: odpovídalo 129 žáků	85% 15%	69% 31%	80% 20%	74% 26%	knihy o zvířátkách, o dinosaurech, o sportu	hračky, elektroniku
2. stupeň ANO: NE: odpovídalo 87 žáků	68% 32%	64% 36%	56% 44%	64% 36%	dobrodružné knihy, sci-fi a fantasy	oblečení, elektroniku, kosmetiku a knihy
Celkem ANO: NE: odpovídalo 216 žáků	78% 22%	67% 33%	79% 21%	75% 25%		

zpracovala GAZA

VÁNOČNÍ ANKETA

Bliží se Vánoce a k nim neodmyslitelně patří dárky. Nás zajímalo, které Vánoce byly pro některé z vás ty nejhezčí a jaký dárek se vám nejvíc líbil.

Paní učitelka Jitka Ječná

Každé Vánoce mají něco do sebe a pokaždé jsou jiné a jinak pěkné. Nemůžu říct, jaký byl nejhezčí dárek, vždy mě potěší originální malíčkost.

Nikola Novotná

Minulé Vánoce.
Knižka o koních.

Nikola Kačurová

První Vánoce.
Xylofon.

Aneta Salayová

V roce 2009.
Barbína.

Paní učitelka Radka Roxerová

Když se mi narodil syn. Moje malé děťátko.

Jana Hovorková

V roce 2009. Vánoce jsme prožili všichni pohromadě.
Knižka o koních.

Klára Oudrnická

V šesti letech. Barbína.

Nikola Zahradníková

V roce 2001. Bydleli jsme na hradě Kost.
Plyšový pes.

1001Ausmalbilder.de

Viky a Áňa

ČEKÁNÍ NA JEŽÍŠKA

Fejeton Rudolfa Křesťana

Když se v zimě v bytě topí „pánubohu do oken“, je to značně abstraktní určení směru. Stejně jako když někdo jen tak zevluje do zmíněných oken. Jejich umístění je nejasné: tam někde nahoře. Kde přesně - to neví ani Bill Gates, byť by se díval pánuobohu do windows.

Existuje však jedna vzácná výjimka. Je spojená s předvánočním časem a s dětmi. Ty mohou nahlížet pánuobohu do zcela konkrétních oken. Mám na mysli papírová odklápěcí okénka adventního kalendáře. Ukrývají sladkosti či jiná příjemná překvapení. Souvislost s pánuobohem je zjevná. Okénková čísla prosincových dnů směřují ke čtyřadvacítce - k datu očekávaného narození božího syna.

Je to dílčí kalendář v rámci celoročního. Jeho domácky zhotovovaná podoba se začala objevovat v druhé polovině devatenáctého století. Šlo o předznamenání Vánoc. Zvláště pro děti, aby měly na očích postupně se blížící den, kdy už přijde Ježíšek. Kalendáře měly různé podoby. Některé byly nástěnné, na jiných se na lepence tyčily svíčky, které se pak postupně každý den zapalovaly.

Právě na takový lepenkový kalendář z dětství si vzpomněl tiskař Bernard Lang, když přemýšlel, čím obohatit sortiment mnichovské tiskárny, kterou spoluvlastnil. Jeho vydaný kalendář měl úspěch, byť nešlo ještě o okénkový se skrytými pamlsky. Ten se objevil až později. Zprvu byly tyto kalendáře bez sladkostí, jen s obrázky objevujícími se každý den po odkrytí. Většinou šlo o kresby s vánočními náměty. Ovšem za 2. světové války byl v Německu vydán i vánoční kalendář s motivy notně nevánočními: s obrázky bojovníků wehrmachtu. Poválečný čas se vrátil znovu ke klasickým námětům obrázků. Přibýly i některé do té doby nezvyklé. Například 24 různých podob Myšáka Mickeyho. Zákony trhu nezapomněly ani na domácí miláčky, a tak nejen ve světě, nýbrž i u nás se už nabízejí adventní kalendáře s okénky skrývajících pochoutky pro psy. Celosvětového věhlasu dosáhly adventní kalendáře až zásluhou výrobců čokolády. Ti ukládají pod jednotlivá papírová okénka vždy trochu jiný čokokousek. Je však sympatické, že vedle průmyslové podoby adventních kalendářů vznikají v některých rodinách pořád ještě vlastnoručně chystané. Vkládaná překvápka tak mívají zcela osobní – a tudíž milou – povahu. Důkazem tvořivosti rodičů mohou být i jednotlivé obaly, v nichž jsou maličkosti uloženy.

V duchu doby se objevují už i elektronické adventní kalendáře na internetu. Případně velkoplošné někde na veřejnosti. Jeden takový jsem spatřil v rakouském poutním Mariazellu na náměstí naproti proslulé poutní bazilice. Obyvatelé několikapatrového obytného domu tam v adventním čase poskytují dobrovolně svá okna k instalaci přídatných adventních rolet pokrytých obrázky až do 24. prosince.

Poprvé se tak stalo v roce 1999. Tehdejší starosta prohlásil, že je to možnost, jak se může Mariazell ještě víc zviditelnit. Netušil však, že jedna z obyvatelk domu, jejíž byt měl dvě okna v čelním pohledu na náměstí, odmítne instalaci adventních rolet. Možná proto, že se chtěla taky zviditelnit.

V roce 2006, kdy jsem na tom vyzdobeném náměstí v adventním čase stál, byla jednotlivá okna onoho domu obsazena obrázkovými roletami zcela náležitě. Nevím, co se mezitím stalo s onou vzdorující paní, ale vzato kolem a dokola, stačí, že svérázný domovní adventní kalendář má svou historku a že po budoucí léta bude v Mariazellu o čem vyprávět.

Nejlákavějším adventním kalendářem však celosvětově zůstává ten nejrozšířenější – čokoládový pro děti. Je oblíbený dokonce nejen v předvánočním čase, nýbrž i po něm. A nejen u dětí. Lidé čekají prozíravě na povánoční slevy dobře vědí, že po Štědrém večeru bude i on levnější. Navíc: pak je možné bez skrupulí otevřít všechna okénka najednou.

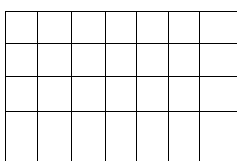
Redaktoři časopisu ŠKOLÁK Vám přejí veselé Vánoce, spoustu radostných chvil v novém roce, pohodu a lásku u stromečku a šťastný vstup do nového roku.

Na tomto čísle se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková, Adriana Kolková (Kudrt) - grafická úprava, Gabriela Závorková (GAZA) - grafická úprava, Sandra Kalenská (Saňulqa), Viola Kellerová (Viky), Martin Šrytr (Máťa)

Ilustrace: Pavla Mušková, Eliška – Nguyen Thi Ngoc Yen

Cena: 10,- Kč

Florbal:

Fotbal